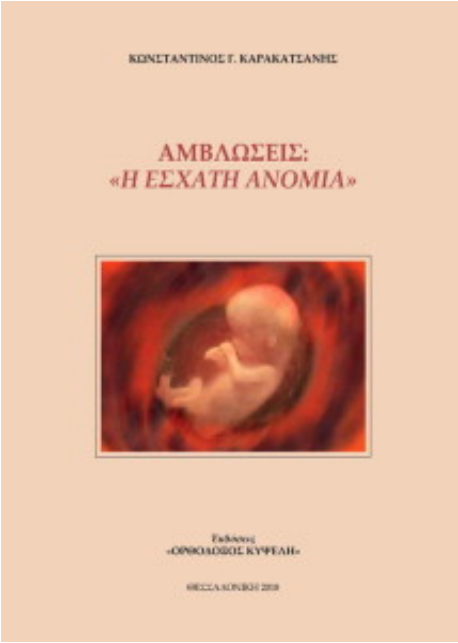
Αμβλώσεις: "Η έσχατη ανομία" (Κωνσταντίνος Καρακατσάνης, τ. καθηγ. Πυρηνικής Ιατρικής στο Α.Π.Θ.)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 27 Μαΐου, 2020

«Το βιβλίο τούτο είναι μία καθαρή, πανίσχυρη και διαυγέστατη φωνή. Φωνή τού Θεού μας και της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, αλλά και φωνή τής συνειδητής, της αληθινής, της ειλικρινούς ιατρικής επιστήμης... Ένα πλήρες σύγγραμμα που εξετάζει από κάθε πλευρά την ανομία τής αμβλώσεως και οδηγεί ιατρούς και γονείς σε δρόμο σωτηρίας». (Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Κοσμάς)

Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη"

Περιεχόμενα βιβλίου:

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ

Η ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΕΜΒΡΥΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΑ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ: ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ, ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ

ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ

Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΣΤΟ ΕΜΒΡΥΟ

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΣΤΑ ΝΕΟΓΝΑ

ΟΙ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΜΗΤΡΙΚΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ

ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ;

«ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΨΗ» («Χάπι της επόμενης ημέρας»)

ΣΥΝΗΘΗΣ ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΨΗ

ΠΡΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΕΞΩΣΩΜΑΤΙΚΗ (IN VITRO) ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΣΕ ΠΡΩΙΜΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΜΒΡΥΑ

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ «ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΘΕΜΑΤΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΜΒΛΩΣΗ;

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

Ο ΠΡΟ-ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΕΦΡΑΙΜ Ο ΦΙΛΟΘΕΪΤΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΝΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ:

Το πρόβλημα των αμβλώσεων απασχολεί την κοινωνία μας από αρχαιοτάτων χρόνων. Δεν είναι απλό. Είναι πρόβλημα το οποίο αφήνει τα θλιβερά, τα φρικτά αποτελέσματά του στο κυοφορούμενο έμβρυο, στους γονείς και ιδιαίτερα στη μητέρα, καθώς και σε όλη την οικογένεια, την κοινωνία, την πατρίδα μας.

Η φωνή τού Δημιουργού και Πλάστου μας ακούσθηκε με πολλή αγάπη, αλλά ξεκάθαρα, κατά την Δημιουργία τού κόσμου: «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και κατακυριεύσατε της γης». Αυτός έπλασε τον άνθρωπο. Αυτός έπλασε «άρσεν και θήλυ». Αυτός είναι ο κύριος της ζωής και του θανάτου.

Όλοι οι πνευματέμφοροι και θεοφόροι Πατέρες τής Εκκλησίας μας συμφωνούν ότι η ψυχή και το σώμα δημιουργούνται ταυτόχρονα. Σύμφωνα με την δογματική διδασκαλία τής Εκκλησίας μας το έμβρυο εμψυχούται και συνιστά αυτοτελή ψυχοσωματική οντότητα «άμα τη συλλήψει» ή άλλως «εξ άκρας συλλήψεως». «Άμα το σώμα και η ψυχή πέπλασται, ου το μεν πρώτον, το δε δεύτερον» (Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός).

Ο πεπερασμένος όμως άνθρωπος δεν πιστεύει, δεν υπακούει τον Άναρχο Τριαδικό Θεό. Ζει την φιλήδονο και σαρκική ζωή. Δεν δέχεται την ευλογία τού Θεού, δεν ζει την θυσιαστική αγάπη, δεν αποδέχεται τους καρπούς τούς οποίους του χαρίζει ο Θεός. Με εγωισμό, με σκληρότητα, με απόφασι αναλγήτου δημίου, οι γονείς λένε όχι στην κυοφορία και προχωρούν στην εγκληματική διακοπή της, καταφεύγουν στην άμβλωσι, φονεύουν οι γονείς τα σπλάγχνα τους. Ανυπολόγιστες εκατοντάδες εκτρώσεις κάθε ήμερα με εγκληματίες τους γονείς και θύματα μαρτυρικά τα ανυπεράσπιστα έμβρυα, τα παιδιά τους.

Δεν είναι φρικτό να απορρίπτουν οι γονείς τα παιδιά τους στον «Καιάδα», στους υπονόμους; Δεν καταστρέφουν «αδιαφοροποίητες μάζες ιστών», αλλά απορρίπτουν άνθρωπο, εικόνα Θεού, ψυχή αθάνατη, της στερούν τη ζωή, αλλά και αυτό το άγιο Βάπτισμα, τη σωτηρία.

Κατανοούν άραγε ποία φρικτή απολογία θα δώσουν οι γονείς όταν θα βρεθούν ενώπιον του Δημιουργού και αδεκάστου Κριτού;

Όταν ερωτηθούν οι γονείς, για ποιον λόγο φθάνουν στα φοβερά αυτά εγκλήματα, δικαιολογούνται ότι έχουν λόγους υγείας, λόγους οικογενειακούς και οικονομικούς.

Υπηρετώντας το μεγάλο διακόνημα του πνευματικού πατρός πολλές δεκαετίες, μπορώ να βεβαιώσω ότι στις περισσότερες περιπτώσεις αυτά είναι δικαιολογίες.

Η ταπεινή μου γνώμη είναι ότι οι εκτρώσεις γίνονται διότι δεν υπάρχει πίστις εμπιστοσυνη και αγάπη στον παντοδύναμο Θεό μας. Δεν υπάρχει αγάπη και θυσία για τα παιδιά μας. Δεν υπάρχει άσκησι και υπομονή. Αντιθέτως, υπάρχει μεγάλη φιλαυτία, εγωϊσμός, φιληδονία, φιλαρέσκεια, εκκοσμίκευσι, φοβερή αποστασία και σκληρότητα.

Είναι ανάγκη να αφυπνισθούμε, να ανανήψουμε. Είναι ανάγκη μετανοίας και ειλικρινούς διορθώσεως. Μέσα στο εξομολογητήριο ζούμε τα δράματα των μητέρων που έκαναν αμβλώσεις. Η πατρίδα μας έπειτα συρρικνούται, αφανίζεται, χάνεται.

Το βιβλίο τούτο είναι μία καθαρή, πανίσχυρη και διαυγέστατη φωνή. Φωνή τού Θεού μας και της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, αλλά και φωνή τής συνειδητής, της αληθινής, της ειλικρινούς ιατρικής επιστήμης.

Ένα τέτοιο βιβλίο, πιστεύω, ότι μόνο ένας επιστήμων, όπως ο ελλογιμώτατος κ. Κωνσταντίνος Καρακατσάνης, τέως Καθηγητής τής Ιατρικής Σχολής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μπορούσε να γράψη. Ο κ. Κωνσταντίνος Καρακατσάνης προσπαθεί να ζη το θέλημα του Θεού, κατέχει την ιατρική επιστήμη όσον ολίγοι, αλλά και αγωνιά για τον άνθρωπο και την πατρίδα.

Ένα πλήρες σύγγραμμα που εξετάζει από κάθε πλευρά την ανομία τής αμβλώσεως και οδηγεί ιατρούς και γονείς σε δρόμο σωτηρίας.

Συγχαίρουμε και ευχαριστούμε τον κ. Καρακατσάνη. Ευχόμαστε κάθε ευλογία από τον Θεό και κάθε πρόοδο στον ίδιο και στην οικογένειά του.

Ευχόμαστε, ακόμα, το βιβλίο αυτό να απλωθή σε όλη την Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο για να ανανήψουν πολλοί γονείς, να μην γίνωνται φονείς των παιδιών τους, να μετανοήσουν, να σωθούν.

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ

Έγραφον εν Ιερά Πόλει Μεσολογγίου, τη 3η Ιουνίου 2018,
Κυριακή των Αγίων Πάντων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΒΙΒΛΙΟΥ:

Ο συγγραφέας τού παρόντος πονήματος κατά το πέρας τής ιατρικής του σταδιοδρομίας, μετά από άσκηση της ιατρικής επί σαράντα επτά συναπτά έτη, αισθάνεται επιτακτική την ανάγκη της συνείδησής του να αναφερθεί στο θέμα των αμβλώσεων, το οποίο ορθά έχει χαρακτηρισθεί ως η «εσχάτη των ανομιών». Το έγκλημα των αμβλώσεων είναι τόσο φοβερό, ώστε ο θρήνος που αρμόζει στην περίπτωση αυτή είναι εκείνος του Αγίου Προφήτου Ιερεμίου: «*Τίς δώσει κεφαλή μου ύδωρ καί οφθαλμοίς μου πηγήν δακρύων, καί κλαύσομαι τόν λαόν τούτον ημέρας καί νυκτός...;*» (Ιερεμ. Θ' 1).

Η άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος, δυόμισυ χιλιάδες σχεδόν χρόνια τώρα, βασίζεται στον όρκο τού Ιπποκράτη· σύμφωνα με τον όρκο αυτόν, ο ιατρός θεραπεύει ή ανακουφίζει τον άνθρωπο από τον πόνο, ενώ σε καμμία περίπτωση δεν είναι επιτρεπτό να προβεί σε ενέργεια, η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη τής υγείας οποιουδήποτε ανθρώπου, από τη στιγμή τής σύλληψής του μέχρι τον βιολογικό του θάνατο.

Ο υπέρτατος σεβασμός προς τη μοναδικότητα και την ιερότητα του κάθε ενός ανθρώπινου προσώπου ήταν πάντοτε το άλλο βασικό αξίωμα στην άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος. Την πεμπτουσία τού όρκου τού Ιπποκράτη επιβεβαίωσε η διακήρυξη της Παγκόσμιας Ένωσης των ιατρών στη Γενεύη το έτος 1948, η οποία επαναλήφθηκε και στη διακήρυξη του Παρισιού το έτος 1974. Σύμφωνα με αυτήν, ο

υπέρτατος σεβασμός προς την ανθρώπινη ζωή, από τη στιγμή τής σύλληψης, συνιστά το ύψιστο καθήκον του ιατρού: "I will maintain the utmost respect for human life from the time of fertilization" («***Θα διατηρήσω τον ύψιστο σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή από τη στιγμή τής σύλληψης***»). Στην ίδια διακήρυξη τονίζεται η υπόσχεση ότι: «***ακόμη και υπό απειλή δεν θα χρησιμοποιήσω τις ιατρικές μου γνώσεις για αντι-ανθρωπιστικές ενέργειες***» ("even under threat, I will not use my knowledge contrary to the laws of humanity").

Από το ίδιο πνεύμα διαπνέονται και όλες οι διακηρύξεις τής «Παγκόσμιας Ένωσης Ιατρών, οι οποίοι σέβονται την ανθρώπινη ζωή» ("World Federation of Doctors who respect human life") -με 210.000 μέλη σε όλο τον κόσμο-, οι διακηρύξεις τού Elsinki των ετών 1964 και 1975, αλλά και εκείνης του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα διακαιώματα, άρθρο 3, σύμφωνα με το οποίο «κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα στη ζωή» ("everyone has the right to life"). Περαιτέρω, οι ιατροί ορκίζονται με τον**όρκο τού Ιπποκράτη** για την ευσυνείδητη άσκηση του λειτουργήματός τους· **ειδικότερα, ο όρκος αυτός απαγορεύει ρητά στον ιατρό τη διακοπή τής εγκυμοσύνης**· «*ουδέ γυναικί πεσσόν φθόριον δώσω*», αναγράφεται χαρακτηριστικά.

Σχετικά με τον νόμο 1609/1986 για τις αμβλώσεις

Οι αμβλώσεις αποτελούν, όπως είναι γνωστό, παγκόσμιο πρόβλημα. Στην Ελλάδα ψηφίσθηκε ο νόμος 1609/1986, ο οποίος επιτρέπει στην κυοφορούσα να «διακόψει την εγκυμοσύνη», πριν τη συμπλήρωση δώδεκα εβδομάδων, χωρίς να υπάρχει ιατρική ένδειξη γι' αυτή την «διακοπή» (άρθρο 2, παρ. β). Εκείνη τη χρονική περίοδο, πριν την ψήφιση τού ανωτέρω νόμου, υπήρξαν πλείστες όσες αντιδράσεις γι' αυτό το σχέδιο νόμου, από 92 πανεπιστημιακούς καθηγητές τού Α.Π.Θ. διαφόρων βαθμίδων, από πανεπιστημιακούς Μαιευτήρες - Γυναικολόγους τόσο του Α.Π.Θ. όσο και του Πανεπιστημίου των Αθηνών, καθώς και από τον Εθνικό Σύνδεσμο Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος, οι οποίες ουδόλως εισακούστηκαν από τους τότε κρατούντες. Επίσης, εγράφησαν άρθρα από ειδήμονες, πραγματοποιήθηκαν ανοικτές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, οι οποίες είχαν την ίδια τύχη· όλες οι αιτιολογημένες αντιδράσεις αγνοήθηκαν.

Πρώην Προκαθήμενος της Εκκλησίας για τις αμβλώσεις

Ο πρώην Προκαθήμενος της Εκκλησίας τής Ελλάδας, Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α', είχε απευθύνει προς όλους τους Βουλευτές επιστολή (28-5-1986) ιδιαίτερης βαρύτητας, με την οποία τους έθετε προ των τρομακτικών ευθυνών τους ενώπιον του

Έθνους σχετικά με τη στάση τους έναντι του νομοσχεδίου αυτού· τους υπενθύμιζε, εκτός των άλλων, ότι η ευθύνη θα βαρύνει εξ ολοκλήρου την συνείδησή τους και η ενοχή θα τους καταδιώκει και μετά θάνατον, καθώς και ότι θα πρέπει να αποδείξουν, αν αγαπούν και φοβούνται τον Θεό (επιστολή με αριθμ. Πρωτ. 84201/28-5-1986), όμως, «εις ώτα μή ακουόντων»· ο νόμος υπερψηφίσθηκε και εξακολουθεί να ισχύει μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι, εκτός των άλλων συνεπειών, οι δείκτες γεννητικότητας έχουν τόσο δραματικά μειωθεί, ώστε να απειλείται πλέον δυνητικά και αυτή η επιβίωση του Έθνους.

Μέγεθος του προβλήματος των αμβλώσεων

Το έτος 1998 υπολογιζόταν ότι ο ετήσιος αριθμός των αμβλώσεων στην Ελλάδα ήταν τουλάχιστον υπερδιπλάσιος εκείνου των γεννήσεων (Σαλμανίδης ΑΣ, Ιατρική δημογραφία σε σχέση με τις εκτρώσεις στην Ελλάδα, ΙΑΤΡΙΚΟ ΒΗΜΑ, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1998, σελ. 56-57), οι οποίες (γεννήσεις) ήταν κατά πολύ μειωμένες σε σχέση με τους θανάτους, με συνέπεια τη γρήγορη γήρανση του πληθυσμού. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός τού μεγάλου αριθμού των αμβλώσεων σε κορίτσια εφηβικής ηλικίας. Σήμερα το πρόβλημα έχει καταστεί ασφαλώς οξύτερο δεδομένης τής **τρομακτικής χαλάρωσης των ηθών, ώστε να ψηφίζονται νόμοι αντισυνταγματικοί, οι οποίοι αντιβαίνουν όχι μόνο στο θέλημα του Θεού, όπως αποδέχεται και κηρύττει η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία, αλλά και στην κοινή λογική και στη φυσική βιολογική τάξη.**

Περιεχόμενα της μονογραφίας

Στη μονογραφία αυτή εξετάζονται και περιγράφονται περιληπτικά η θεώρηση των αμβλώσεων από τα δύο αντιμαχόμενα στρατόπεδα, το νομικό καθεστώς για τις αμβλώσεις στην Ελλάδα, το ερώτημα σχετικά με το πότε αρχίζει η ανθρώπινη ζωή, τα δικαιώματα του εμβρύου, η ενδομήτρια ανάπτυξη του εμβρύου, η βιωσιμότητα του εμβρύου στο σύγχρονο τεχνολογικό περιβάλλον, το ερώτημα της δυνατότητας αντίληψης του πόνου στο έμβρυο, η in vitro/εξωσωματική γονιμοποίηση (ΕΓ), η σκοπιμότητα και τα προβλήματα του προγεννητικού ελέγχου, καθώς και ο πειραματισμός στα έμβρυα. Εξετάζονται, επίσης, οι παράμετροι που αφορούν στις αμβλώσεις (αιτιολογία, αριθμός, ηλικία εγκυμοσύνης, μέθοδοι), καθώς και η σχέση των αμβλώσεων με την ευθανασία. Περισσότερες πληροφορίες δίνονται για το θέμα τής επείγουσας αντισύλληψης, διότι υπάρχει σύγχυση (ηθελημένη και μη) σχετικά με τους μηχανισμούς δράσης των αντισυλληπτικών αυτών μεθόδων, αλλά και με την ηθική ή μη αποδοχή τους· **για τον λόγο αυτόν θεωρούμε ότι η υπεύθυνη ενημέρωση και γνώση είναι σημαντική και απαραίτητη και για την ποιμαντική διακονία των Πνευματικών - Εξομολόγων.**

Αναγράφονται, επίσης, οι άμεσες και οι όψιμες επιπλοκές των αμβλώσεων. Σε άλλο κεφάλαιο παρουσιάζεται σχόλιο του γράφοντος σχετικά με το ερώτημα κατά πόσο οι φιλοσοφικές και πολιτικές τοποθετήσεις των ερευνητών στον χώρο τής Ιατρικής επηρεάζουν την ενημέρωση του κοινού και κατά πόσο η ενημέρωση αυτή είναι αντικειμενική και αξιόπιστη.

Ακολουθούν τα κεφάλαια για τη σκοπιμότητα της διδασκαλίας τής γενετήσιας διαπαιδαγώγησης στα σχολεία, καθώς και γενικές πληροφορίες και κριτικός έλεγχος των μεθόδων αντισύλληψης. Άλλο εξεταζόμενο θέμα είναι η ενδεχόμενη συσχέτιση του καρκίνου τού μαστού με τις αμβλώσεις. Επίσης, αναφέρονται οι εναλλακτικές λύσεις προς αποφυγή των αμβλώσεων. Το πόνημα, τελικώς, κατακλείεται με ένα φοβερό όραμα για τις αμβλώσεις τού Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου, καθώς και με συμβουλές για το θέμα των αμβλώσεων του Ιερομονάχου Πατρός Εφραίμ, Προηγουμένου τής Ιεράς Μονής Φιλοθέου τού Αγίου Όρους. Ακολουθεί εκτενής περίληψη του πόνηματος και επίμετρο.

Ευχαριστίες

Θερμότατες ευχαριστίες οφείλονται προς τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ.κ. Κοσμάν για την αποδοχή τής ημέτερης παράκλησης, όπως προλογίσει το παρόν πόνημα, την οποίαν απεδέχθη αμέσως και ασμένως.

Εξαιρετική βοήθεια για την όλη συγγραφή τού παρόντος πονήματος -και από την άποψη της δομής και από την άποψη της υπόδειξης κατάλληλων βιβλιογραφικών αναφορών- πρόσφεραν τα ακόλουθα βιβλία των συγγραφέων (ζεύγους) Willke JC & Willke BH: 1) Abortion. Questions and Answers. Revised, 4th Printing, Hayes Publising Company, Inc., Cincinnati, Ohio, 1989 και 2) Why not love them both? Questions and answers about abortion, Hayes Publishing Company, Inc., Cincinnati, Ohio, 1997, τους οποίους θερμότατα ευχαριστούμε. Ευχαριστούμε, επίσης, τον Εκδοτικό Οίκο Heritage House (Αγγλία), στον οποίον η Hayes Publishing Company, Inc. παραχώρησε τα δικαιώματά της, για την ευγενική χορήγηση της άδειας αναδημοσίευσης ορισμένων φωτογραφιών από τα προαναφερθέντα βιβλία. Οπωσδήποτε, έγινε επικαιροποίηση του όλου πονήματος με πολλές σύγχρονες βιβλιογραφικές αναφορές για την, κατά το δυνατόν, πλήρη κάλυψη του συζητούμενου θέματος.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζονται και από τη θέση αυτή στον συνάδελφο ιατρό, Μαιευτήρα-Γυναικολόγο, κ. Γεώργιο Γεωργαδάκη, τ. Διευθυντή τής Μαιευτικής-Γυναικολογικής Κλινικής τού Γενικού Νοσοκομείου τού Βόλου, για τις πολύ εύστοχες παρατηρήσεις και υποδείξεις του, αλλά και για τη συμπληρωματική κάλυψη ορισμένων κεφαλαίων, ιδιαίτερα αυτών που αφορούν στις τεχνικές τής εξωσωματικής γονιμοποίησης με τον συνακόλουθο δεοντολογικό προβληματισμό. Ευχαριστίες, επίσης, οφείλονται και στην κα Κατερίνα Γ. Γεωργαδάκη, Βιολόγο,

Διδάκτορα του Πανεπιστημίου Πατρών στην Αναπτυξιακή Βιολογία και κάτοχο πτυχίου Master στην Εμβρυολογία και Ανθρώπινη Αναπαραγωγή τού Πανεπιστημίου Nottingham, για την αποστολή τού εξαίρετου και λίαν ενημερωτικού άρθρου της σχετικά με τους εκπληκτικούς μοριακούς μηχανισμούς τής γονιμοποίησης, καθώς και σε όσους με προθυμία συνήργησαν στην ολοκλήρωση και παρουσίαση του ανά χείρας πονήματος.

Θερμότατες και εγκάρδιες ευχαριστίες οφείλονται ασφαλώς στον υπεύθυνο των Εκδόσεων ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ κ. Νικόλαο Ζουρνατζόγλου, Επισμηναγό ε.α.,για την έξαιρετική φροντίδα και ανάληψη της ευθύνης και δαπάνης, προκειμένου να εκδοθεί και κυκλοφορηθεί το παρόν πόνημα. Βέβαια, θερμές ευχαριστίες οφείλονται και στους υπευθύνους των Εκδόσεων ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ, οι οποίοι επίσης ανέλαβαν την ευθύνη της έκδοσης και διακίνησης του ανά χείρας βιβλίου, και οι οποίοι είναι γνωστοί ανά το Πανελλήνιον, από πολλών δεκαετιών για την εξαιρετική προσφορά τους προς τον Ορθόδοξο κόσμο. Ασφαλώς, ευχαριστίες οφείλονται στον υπεύθυνο και στο προσωπικό του Λιθογραφείου «Μαυρογένης Α.Ε.» για την αρτιώτατη τεχνική εμφάνιση του πονήματος.

Επίσης, θερμές ευχαριστίες εκφράζονται στη σύζυγό μου Ελένη για τη συμπαράσταση και την υπομονή της καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας αυτής, καθώς και στη θυγατέρα μας Ευμορφία Καρακατσάνη-Πεπέ, φιλόλογο, για την υποδειγματική επιμέλειά της στη φιλολογική διόρθωση του κειμένου, αλλά και για τον εξονυχιστικό έλεγχό της προκειμένου να απαλειφθούν οι εμφιλοχωρήσασες αβλεψίες στο πόνημα. Μετά τις αλλαγές και την οριστική διαμόρφωση του κειμένου, έγινε τελικός έλεγχος από τον υπογράφοντα, ο οποίος θα φέρει την ευθύνη για τις ενδεχομένως παραμείνασες αβλεψίες.

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου:

1. Οι αμβλώσεις, με όλους τους τρόπους με τους οποίους διενεργούνται, συνιστούν εμβρυοκτονία.

2. Υπολογίζεται ότι με τις χειρουργικές μεθόδους των αμβλώσεων φονεύονται λίγες εκατοντάδες χιλιάδες έμβρυα κάθε χρόνο στην Ελλάδα.

3. Ο αριθμός όμως, των αμβλώσεων, οι οποίες διενεργούνται με τη χορήγηση εκτρωτικών ορμονικών ουσιών δεν είναι δυνατόν να υπολογισθεί - πιθανόν είναι μεγαλύτερος εκείνου, οι οποίες διενεργούνται με τις χειρουργικές μεθόδους.

4. Δύσκολο επίσης είναι να υπολογισθεί ο αριθμός των εμβρύων, τα οποία

καταστρέφονται με τη μέθοδο της εξωσωματικής γονιμοποίησης.

5. Οι αμβλώσεις έχουν σοβαρές, άμεσες και απώτερες, συνέπειες, ιδιαίτερα στις νέες κοπέλες.

6. Τα ορμονικά παράγωγα, τα οποία χρησιμοποιούνται για την «επείγουσα αντισύλληψη» έχουν και δυνητική εκτρωσιογόνο δράση.

7. Ο προγεννητικός έλεγχος, όταν διαγνωσθεί ως παθολογικός, στις περισσότερες περιπτώσεις έχει ως συνέπεια την άμβλωση.

8. Οι φιλοσοφικές πεποιθήσεις των ερευνητών ενίοτε νοηματοδοτούν εσφαλμένα τα σχετικά δεδομένα, με συνέπεια να μην είναι αντικειμενική και ορθή η πληροφόρηση του κοινού.

9. Κατά την άποψη του γράφοντος, δεν είναι αποδεκτή η διενέργεια έκτρωσης ενδομήτριας εγκυμοσύνης σε καμία περίπτωση, ούτε ακόμη και σε εκείνη της μη ηθελημένης εγκυμοσύνης.

10. Υπάρχουν στην Ελλάδα Σύλλογοι προστασίας των άγαμων μητέρων, αλλά και εγκαταλελειμμένων, έγγαμων, εγκύων γυναικών, οι οποίοι προσφέρουν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους στις γυναίκες αυτές.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: "*Συνιστούμε ανεπιφύλακτα στους επισκέπτες της ιστοσελίδος μας το εξαιρετικό αυτό βιβλίο που ενημερώνει υπεύθυνα για ένα τόσο μεγάλο ζήτημα της κοινωνίας μας*".